पूतं शीतैर्नभस्वद्भिर्ग्रन्थित्वेव स्थितं रुचः। गुम्फित्वेव निरस्यन्तं तरङ्गान् सर्व्वतोमुहुः॥ १०५॥

पूतमित्यदि। नभस्वद्भिर्व्वायुभिः शीतैः पूतं पवित्रीकृतं पूञ श्चेति विकल्पेनेट् अतएव पक्षे पूञः क्त्वानिष्ठयोः कित्त्वप्रतिषेधोऽत्र न भवति तत्र सेडित्यनुवर्त्तते रुचोदीप्तीर्ग्रथित्वेव संदर्भ्येव स्थितं नोपधात्थफान्ताद्वेति कित्त्वप्रतिषेधपक्षे रूपं सर्व्वतस्तरङ्गान् गुम्फित्वेव निरस्यन्तं क्षिप्यन्तं नोपधादिति विकल्पेन कित्त्वप्रतिषेधः यत्रेत्यध्याहृत्य तमैक्षन्तेति योज्यं॥ १०५॥ ज०म०

पूतमित्यादि। शीतैः शीतलैर्नभस्वद्भिर्व्वायुभिः पूतं पवित्रीकृतं तोयधिं प्रत्युदैक्षन्तेत्यनेन सम्बन्धः पूक्लिशवमेति इमोऽभाव पक्षे पूशीधृषेत्यादौ सेमग्रहणान्न गुणः नभःशब्दान्मोङ्मश्चपाद्वतु रिति वतुः नदंतसाविति पदत्वनिषेधात् स्रोर्व्विःफइत्यस्य पदान्त विषयत्वात् विसर्गाभावः रुचोदीप्तीर्ग्रन्थित्वेव स्थितं सर्व्वत्र दीप्ति मत्त्वात् उत्प्रेक्षेयं ग्रन्थकिगसन्दर्भे थफान्नुङ्इति विकल्पेनाकि त्त्वात् नलोपाभावः सर्व्वत्र तरङ्गान् गुम्फित्वेव मुहुः पुनःपुनर्निर स्यन्तं क्षिपन्तं गुन्फशग्रन्थे पूर्व्वेण पक्षे कित्त्वात् हसुङ्नलोपइति नलोपः॥ १०५॥ भ०

वञ्चित्वाप्यम्बरं दूरं स्वस्मिंस्तिष्ठन्तमात्मनि। तृषि त्वेवानिशं स्वादु पिवन्तं सरितां पयः॥ १०६॥